

Farní měsíčník

Červenec - srpen 2025 ● číslo 7-8 ● 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Neboť kdo vejde do Božího odpočinutí, odpočine od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého.“ (Žid 4,10)

SLOVO NA CESTU

Před námi jsou prázdniny. Asi všichni se těšíme na dovolenou, na chvíli klidu a čas pro sebe. Všichni totiž potřebujeme odpočívat, nabrat sílu, získat distanc, který nám dovolí vidět věci jinak - nově, hlavně v zaměstnání. I evangelium zaznamenává situace, kdy Ježíš poslal své učedníky, aby si odpočinuli. „Jděte i vy někde na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.“ (Mk 6,31) Je zajímavé, že Ježíš zdůrazňuje „opuštěné místo“.

Před pár lety jsem byl na dovolené u moře. Těšil jsem se na sluníčko, teplý písek, krásné západy slunce a uklidňující vlny v tichu večera. Bohužel po celý den z reproduktorů na pláži řvala hlasitá rytmická hudba a večer diskotéka ze sousedního hotelu kazila veškerou romantiku a nenechala člověka v klidu do pozdních nočních hodin. Nebylo útěku. Jednou jsem navštívil známého řeholníka, který přijel na prázdniny do kláštera. Bratr, který měl službu na vrátnici ho velmi dlouho hledal a já

čekal, protože jsme nebyli domluveni. Pátrání po celém klášteře bylo bezvysledné. Nakonec jsme ho našli v kostele. Řekl: „Tady se nejlépe odpočívá, je tu chládek, ticho a hlavně Pán Ježíš.“ Tím nechci říct, že máme celou dovolenou strávit v kostele. Prázdniny jsou časem bohatým na různá setkání: s lidmi, přírodou, uměním, různou kulturou a mnohdy velmi exotickým prostředím. Avšak bylo by špatně, kdybychom se v tomto čase nesetkali sami se sebou a s Bohem. Byla by škoda, kdyby skrze krásu přírody, umění, druhé lidi, ke mně nepromluvil Bůh. Proto potřebujeme i to „opuštěné místo“. Přeji vám, aby každý z nás o letošních prázdninách takové místo našel. K tomu vám žehná P. Richard.

DUCHOVNÍ SLOVO

BUĎ ODPOČINKU ČEST!

V první řadě je potřeba pochopit, že odpočinek není nicneděláním. Lenost je něco zcela jiného. Spousta lidí umí pracovat, ale neumí odpočívat. Není pravda, že lidé dnes nemají dostatek volného času, jenom si nedovedou zorganizovat práci tak, aby jim volný čas vybyl. Mnohdy se jedná o chorobný stav, o workoholismus, což je návyk na práci, podobně jako bývá návyk na alkohol. A tak jako alkoholik, když nepije, má abstinenční příznaky, tak workoholik, když chvíli nepracuje, začne být neklidný, nervózní, roztěkaný. Říká si: „Já nic nedělám, jen sedím, měl bych už zase něco dělat, to je jinak hrozná ztráta času...“ Odpočinek je ale také činnost. Odpočívám-li, konám odpočinek – a on mne uschopňuje k další práci. Je potřeba si osvojit pojem „dělat odpočinek“. Existuje jedna povídka o moudrém rybáři: Majitel obrovské továrny na zpracování ryb šel po mořském břehu a viděl vytaženou lodičku, vedle které ležel a odpočíval rybář. „Proč nelovíš? Je krásné počasí, klidná hladina, a ty tady lenošíš.“ Rybář mu odpověděl: „Dneska už mám naloveno. Ráno jsem nahodil sítě a vytáhl je plné.“ „Tak proč nelovíš dál, když je tak úrodný den?“ říká průmysl-

ník. „Já už nepotřebuji, když mám naloveno. Proč bych měl lovit dál?“ „Proč, proč!? Protože kdybys šel ještě lovit, tak nalovíš ještě víc, ryby pak prodáš a koupíš si dvě loďky.“ „A co bych dělal s dvěma loďkami?“ diví se rybář. „Nalovil bys dvakrát tolik a pak by sis mohl zaplatit jednoho zaměstnance a už byste lovili dva na dvou loďkách.“ „A proč bych to dělal?“ ptal se dál rybář. „Proč, proč? Protože byste nalovili třikrát tolik, ty bys to prodal a mohl by sis koupit motorový člun. S ním bys nalovil pětikrát tolik ryb, prodal je do mé továrny, já bych ti dobře zaplatil a mohl by sis koupit dva motorové čluny a najmout si čtyři rybáře na práci.“ „A proč bych to dělal?“ řekl nechápavě rybář. „Kdybys měl dva čluny a čtyři dělníky, tak už bys nemusel pracovat, oni by pracovali na tebe a ty by sis mohl lehnout na břeh a odpočívat.“ „A co myslíš, že právě teď dělám?“

Max Kašparů, Do výšky volím pád

PŘÁNÍ NA PRÁZDNINY

Milovaní bratři a sestry, přejeme vám léto plné klidu, objevování a blízkosti Bohu. Ať vám Pán žehná a provází vás všude, kam se vydáte. Šťastnou dovolenou!

Kněží mariáni a redakce Fm

MODLITBA NA PRÁZDNINY

Jsem šťastný, mám volno. Čas pro sebe, čas pro tebe. Očekávám mnoho – slunce, oblaka, vítr, vodu, dálky, přátele.

Otevři mi oči pro krásu svého světa, dej mi pozorný sluch pro hlas stvoření.

Děkuji ti za ty dny volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější.

Setkám se s lidmi blízkými i cizími, děkuji ti a prosím tě, abych jim dovedl naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska.

Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou. Amen.

*Alfonso Pereira,
Myšlenky a modlitby*

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ČERVEN 2025

Pokřtěni byli:

Jan Zvonek

Pohřbeni byli:

Vojtěch Strnka (93 let)

Bylo:

- Farní den
- Bdění před Sesláním Ducha Svatého
- Slavnost Seslání Ducha Svatého
- Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
- Fatimská pobožnost
- Lidové misie
- Slavnost Nejsvětější Trojice
- Slavnost Těla a krve Páně – průvod Božího Těla
- Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
- Chvály
- Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
- Slavnost sv. Petra a Pavla

Bude:

V prázdninovém čase středeční mše sv. v 7. 30 hod.

- 5. 7. mše sv. v 15. 00 hod. u kapličky sv. Cyrila a Metoděje na Březové
- 13. 7. Fatimská pobožnost v 15. 00 hod.
- 11. – 13. 7. pěší pouť na Svatý Hostýn
- 27. 7. mše sv. v 15. 00 hod. u kapličky sv. Anny
- 6. 8. Svátek Proměnění Páně
- 10. 8. – 16. 8. Scholkovo-ministrantský tábor
- 13. 8. Fatimská pobožnost v 16. 00 hod.
- 15. 8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – mše sv. v 7. 30 a 18. 00 hod.
- 29. 8. – 30. 8. pěší pouť na Butkov
- 31. 8. v 9. 00 hod. mše sv. na zahájení školního a katechetického roku
- 7. 9. „Dožínky“ při mši sv. v 10. 30 hod.

DENNÍ STACIONÁŘ

Denní stacionář Brumov-Bylnice pořádá dne 9. září 2025 poutní zájezd do Skalky u Trenčína a k poutní kapličky Panny Marie Fatimské v Trenčíně. Více informací na vývěsce, nebo v Denním stacionáři, případně na tel. čísle: 605063239.

1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Milé děti, vězte, že vás Ježíš miluje a že vás miluje i vaše rodina a přátelé. Jsme na vás moc pyšní a děkujeme za krásný a výjimečný den s vámi.

Bílý týden po 1. sv. přijímání

Třetřáci na Velehradě

1. svaté přijímání 25.5.2025 - Kostel sv. Václava Brumov

FARNÍ DEN

Dne 1. června o. Richard při mši svaté poděkoval Pánu Bohu za dar kněžství (třicáté výročí) a za všechny obdržené milosti. Před závěrečným požehnáním naši farníci poblahopřáli otce Richardovi. „Každý den kněžství je milost.“

A protože bylo 1. června (Mezinárodní den dětí) o. Richard popřál všem Božím dětem, zvláště těm nejmenším. Děti jsou nadějí na jasnější zítřek.

Po mši svaté bylo venku přichystané posezení s pohoštěním a zábava pro děti.

Všem farníkům, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na akci, s uznáním a obdivem vřelě díky. Vážíme si vaší obětavosti a ochoty. Všem děkujeme za vytvoření nedělního společenství. Jsme rádi, že jste přijali pozvání.

Fm

Sv. Hostýn se stacionářem

SVATÝ HOSTÝN SE STACIONÁŘEM

V červnu se konala pouť na Svatý Hostýn, kterou organizoval denní stacionář z Brumova. Ráno jsme vyjeli dvěma autobusy. Duchovně nás doprovázel otec Richard. Cestou jsme se modlili růženec, protože: „Uctívám, zbožním a častým pronášením Zdrávasu získáváme a zavazujeme si Nejvyšší Trojici k nevýslovné odměně, Rodičku Boží k ustavičné přimluvě a všechny anděly a svaté k slavnému našemu uvítání jednou v nebi.“

Před devátou hodinou jsme již byli u „Matičky Hostýnské“. Při mši svaté jsme poděkovali za nás poutníky, naše rodiny, děti, které přistoupily k 1. svatému přijímání a za všechny přijaté milosti. Také jsme se pomodlili v kapli svatého Josefa křížovou cestou.

Kněží nám posvětili nakoupené „vítané“ pro naše blízké. Na zpáteční cestě jsme se modlili Korunku Božího milosrdenství.

Naším řidičům p. Charvátovi a p. Bařinkovi děkujeme za trpělivost a šťastnou cestu. Ať jim, o. Richardovi a zaměstnancům stacionáře Pán Bůh žehná.

Fm

Kaple sv. Josefa

BDĚNÍ PŘED SESLÁNÍM DUCHA SVATÉHO

V sobotu 7.6. k večeru jsme přicházeli do kostela s deštníky nad hlavou. Když se venku zapaloval oheň, déšť ustal a my si od posvěceného ohně rozsvítili svíčky. Vrátili se do kostela na mši svatou, při které jsme si obnovili křestní slib a slib k Duchu svatému. „Duch svatý je ochoten na každou duši sestoupit a naplnit svými milostmi a dary. Je jenom zapotřebí, aby se duše Duchu svatému otevřela dokořán.“ Desátkem, „který Ducha svatého seslal“, přímlovou Rodičky Boží otevíráme duše Duchu svatému.

Po mši byly chvály, svědectví (např. jak Duch působil u státnic, jak se povedlo sehnat suché dříví a zapálit oheň před Vigilií a jak pouze myšlenka ohledně úpravy cesty byla vyslyšena). Pak byla vystavena svátost oltární a nakonec zazněla píseň – Áronské požehnání – „Ať nám Hospodin žehná a chrání nás a rozzáří nad námi svou tvář.“

Fm

Vigilie - svěcení ohně

LIDOVÉ MISIE

Celý týden jsme skrze mše svaté, adorace, promluvy, katecheze aj. prožívali duchovně naplněný týden. Misie ve farnosti – to byl čas, kdy jsme mohli udělat něco pro svůj vztah s Bohem a pro svoji věčnost.

Děkujeme všem, díky nimž jsme mohli prožít tak požehnaný týden.

Fm

Lidové misie

K ZAMYŠLENÍ

NEBE JE OTEVŘENÉ, NENAHÁNÍ STRACH

(Slavnost nanebevzetí Panny Marie 15.8.)

Chceme-li, aby náš život byl šťastný.

Panna Maria nám ukazuje, že chceme-li, aby náš život byl šťastný, je třeba dávat první místo Bohu. Kolikrát v životě sledujeme věci nepatrného významu: předsudky, nevraživost, rivalitu, závist, iluze a pomíjivé materiální věci... Kolik hloupostí v životě! Známe to. Maria nás ale vybízí, abychom vzhlíželi k „velikým věcem“, které jí učinil

Pán (Lk 1,46-55). A také nám, každému z nás Pán nabízí veliké věci. Je třeba je rozpoznávat.

Jsmo poutníky k domovu nahoře.

O slavnosti Nanebevzetí Panny Marie slavíme tyto „veliké věci“. Marie je vzata na nebe. Ona, která je lidským tvorem a jednou z nás, duší i tělem dosahuje věčnosti. A tam nás očekává jako matka čekající, až se její děti vrátí domů. Boží lid ji proto vyzývá jako „bránu nebeskou“. Jsme poutníky na cestě k domovu tam nahoře. Díváme se dnes na Marii a vidíme cíl, což nám na naší pozemské pouti dodává útěchu a naději.

Pobídka pro všechny kdo trpí, rmoutí se a žijí se sklopeným zrakem.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie je pobídkou pro všechny, zejména pro ty, kdo trpí pochybnostmi, rmoutí se, žijí se sklopeným zrakem, který nedokážou pozvednout vzhůru.

Hleďme vzhůru, nebe je otevřené, nenahání strach. Není daleko, na jeho prahu nebe je matka, která nás očekává. Je to naše matka. Miluje nás, usmívá se a bedlivě nás podporuje. Jako každá matka chce pro svoje děti to nejlepší a říká nám: „Jste v Božích očích drahocenní; nebyli jste stvořeni pro malé světské potěchy, nýbrž pro veliké nebeské radosti.“ Ano, Bůh se totiž raduje, nenudí se. Bůh je radost. Nechme se vzít Marií za ruku. Pokaždé když bereme do rukou růženec a modlíme se k ní, činíme krok vpřed směrem k velikému cíli života.

Nenechme se vysát maličkostmi, nýbrž volme Boží velikost.

Nechme se přitahovat pravou krásou, nenechme se vysát životními maličkostmi, nýbrž volme Boží velikost. Svatá Panna, nebeská brána, ať nám každý den pomáhá hledět s důvěrou a radostí k Bohu, kde je náš pravý domov, ve kterém nás i ona očekává.

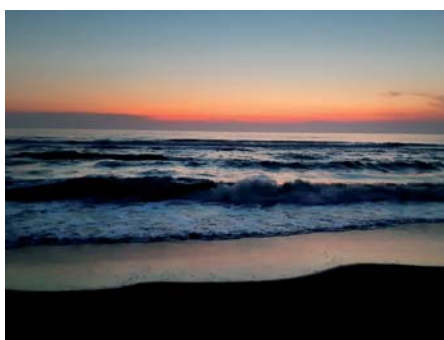
papež František 2019

BÝVÁME NERVÓZNÍ, KDYŽ SE ZTIŠÍME K MODLITBĚ

Zdá se nám, že nemáme čas na nic, rozhodně ne ten, který bychom právě potřebovali.

Býváme nervózní, kdykoliv se ztišíme k modlitbě, protože máme pocit, že by bylo třeba dělat cokoli jiného. Ale nakonec se nám čas drobí pod rukama: děláme pořád něco, ale nemáme pocit, že by náš čas byl naplněný... Ježíš, který byl na roztrhání, kolikrát neměl čas ani se najíst nebo se v klidu vyspat, si klidně odcházel na celé hodiny, aby byl sám s Otcem v modlitbě. A nelitoval toho času, ačkoli mohl kázat nebo uzdravovat či vymítat demony. Nelitoval času stráveného modlitbou.

Vojtěch Kodet, Učednictví

ČAS LETNÍCH PRÁZDNIN JE ZA DVEŘMI

Je to vzácná příležitost načerpat novou energii, posílit rodinné vazby a ponořit se do krásy stvoření. V době, kdy se připravujete na dovolenou, vás vyzývám, abyste se zamysleli nad některými myšlenkami a návrhy, jak tento čas prožít v duchu vděčnosti a víry:

1. *Uvědomte si dar odpočinku.* Prázdniny jsou nejen časem volného odpočinku, ale také darem, který nám umožňuje odpoutat se od každodenních starostí. Využijte těchto chvil k zamýšlení nad tím, jak nás odpočinek přibližuje k Bohu, který stvořil svět a zve nás, abychom našli odpočinek v jeho lásce.

2. *Pěstování vděčnosti.* Často si zvykne na rutinu a zapomínáme děkovat za prosté radosti života. Během prázdnin si najděte čas a poděkujte Bohu za dary, které vám dal: rodinu, přátele, přírodu a možnost zažít nová dobrodružství. Vděčné srdce vidí ve všem Boží ruku.

3. *Žít víru i o prázdninách.* Víra nikdy nejezdí na dovolenou. Vezměte si s sebou na cesty modlitbu. A dobrou knihu. Vyhledejte kostel, kde se můžete zúčastnit nedělní mše, i když jste daleko od domova. Křesťanské společenství je celosvětová rodina a najít útěchu a duchovní potravu ve společenstvích, které navštívíte, může být úžasnou zkušeností.

4. *Sdílení a štědrost.* I během prázdnin můžeme být nástroji Boží dobroty. Podělte se o svůj čas a prostředky s těmi, které na cestě potkáte. Malé gesto laskavosti, slovo útěchy nebo projev štědrosti může mít velký význam.

5. *Úcta ke stvoření a péče o něj.* Při svém cestování respektujte přírodu a krásu stvoření. Sbírejte odpadky, vyhýbejte se plýtvání a snažte se žít v souladu s životním prostředím. Naše odpovědnost vůči stvoření odráží naši lásku ke Stvořiteli.

6. *Návrat k jednoduchosti.* Prostota nás přibližuje k Božímu srdci. Vybírejte si aktivity, které podporují vnitřní klid a jednoduchost, jako jsou procházky přírodou, chvíle ticha, duchovní četba nebo smysluplné rozhovory. Tyto chvíle klidu se mohou stát vzácnou příležitostí k naslouchání Božímu hlasu.

Z: augustiniani.cz

„Úsměv je odpočinkem unavenému, nadějí malomyslnému, slunečním světlem smutnému a nejlepším přirozeným prostředkem proti trápení.“

O POKOŘE

Pokora tedy není totéž co skromnost. Pokud by atlet Armand Duplantis prohlásil, že v tyčce je nejlepší na světě, bude to pravda; a ani Pán Ježíš nebyl vždycky skromný. Už vůbec pak pokora neznamena poníženost – to by sv. František na sultána neudělal takový dojem. Pokorný člověk je především pravdivý; je si vědom jak svých slabostí, tak i své velké důstojnosti a dalších darů, které od Boha obdržel. Ví o své závislosti na Stvořiteli a o úkolu učit se milovat. K pokoře patří i praktické uznání toho, že naši bližní mají od Boha stejnou důstojnost, a že jim nikdy nevidíme do srdce a do svědomí.

Pokorný člověk se tedy nepřetvařuje a nezáleží mu tolik na hodnocení lidí, ale chce se líbit Pánu. Kvůli němu občas „vybočuje“ a udělá i něco, co ostatním připadá trapné. Stále se však snaží kalibrovat svoje svědomí modlitbou, poznáváním Boha a u moudrých lidí je přístupný napomenutí a připouští, že on sám se může mýlit. Tituly před či

za jménem u něj nehrají roli; ty případné svoje užívá jen důvodně a nijak si na nich nezakládá.

Setkat se s opravdu pokorným člověkem je úžasný zážitek. Pokorný následně rozlišuje mezi hříchem a hříšníkem, nesoudí, nesrovnává, neposuzuje, přijímá nás s úctou takové, jací jsme, má zájem se od nás něco dozvědět. Nepředvádí se, nechlubí, legraci si dělá víc ze sebe než z druhých. Spíše naslouchá, neskáče do řeči, neprohláší kategorické soudy. Věcem a událostem dává správnou důležitost; ví, že v posledku „jen jedno je třeba“. Majetek považuje za nutný prostředek k životu a za nástroj ke konání dobra. Netouží po postech a funkcích, ale je-li do nich ustanoven, vykonává je jako službu. I kdyby byl založením cholerik, převážně z něj vyzařuje radost, láska a mírnost.

Pokora splňuje definici ctnosti, totiž, že musí jít o navyklý sklon k nastíněnému pravdivému jednání. To ale vůbec není snadné a momentálně se mi zdá, že úplně pokorní zde na zemi snad ani být nemůžeme. Proč si to myslím? Já třeba dokážu být pyšný i na to, jak jsem „pokorný“ – když se mi podaří zachovat se pravdivě, hned mě pokusitel lechtá myšlenkou, jak jsem dobrý; a i při psaní tohoto článku musím bojovat o to, aby motivem byl duchovní prospěch nás všech, a ne něčí pochvala! V této souvislosti mě už kdysi napadlo, že když nás papež František pravidelně prosil o modlitbu, patrně nemyslel jen na to, aby nás dobře „šéfoval“, ale právě i aby ho Pán udržel v pokoře. Čím je totiž člověk výše (duchovně i svou pozicí), tím silnější municí na něj ďábel má.

Ježíši, tichý, srdce pokorného: přetvoř naše srdce podle srdce svého!

Jiří Vavřík (převzato z KT)

VE SVÉM NITRU SE MŮŽEŠ SETKÁVAT S BOHEM

Každý z nás má dvě stránky – tu viditelnou a tu skrytou. Vnější je to, co ukazujeme světu. Ale uvnitř nás se skrývá prostor, který má nesrovnatelně větší hloubku. A právě tam se může odehrávat něco mimořádného: osobní setkávání s Bohem.

Člověk je schopný vztahu s Bohem.

Naše okolí nás zná skrze to, co říkáme, jak se chováme, co děláme – to je naše veřejné já. Ale pod povrchem existuje druhá vrstva: naše nitro. Neviditelné, ale zásadní. A právě tato skrytá rovina je klíčem k pochopení sebe sama i našeho vztahu s Bohem.

Uvnitř každého člověka se nachází něco mimořádného – lidský duch. Bible mluví o člověku jako o bytosti schopné vztahu s Bohem: „capax Dei“. V srdci každého z nás je totiž prostor určený pro Boha. Duchovní místo, kde může probíhat dialog mezi člověkem a jeho Stvořitelem.

Zahrada je místem setkávání.

Výstižným obrazem pro toto vnitřní místo by mohla být zahrada – jako v příběhu stvoření:

„Hospodin Bůh vzal tedy člověka a usadil ho v zahradě Edenu, aby ji obdělával a chránil.“ (Gn 2,15)

V biblické době nevypadala zahrada tak, jak ji známe dnes: kousek pozemku zaplněný záhony brokolice, živým plotem z tují a dětskou houpáčkou. Zahrada byla tehdy něco jako luxusní park pro bohaté lidi. Překrásné místo, které bylo především místem setkávání. A právě taková zahrada může existovat i v našem nitru – místo, kde se setkáváme s Bohem.

Zpustlá zahrada bez Boha.

Historie lidstva ale ukazuje, že jsme se od tohoto původního vztahu vzdálili. Chtěli jsme si vystačit bez Boha sami. Mnozí z nás dnes do svého nitra nahlíží, ale namísto setkání s Bohem nacházejí chaos, prázdnotu nebo bolest. Bible tomu říká hřích – který nás odděluje od Boží blízkosti.

Obnovení zahrady – místa setkávání.

A přece pro každého z nás existuje naděje. Apoštol Pavel napsal: „Byli jste mrtví pro své poklesky a hříchy“ (Ef 2,1). Právě do této situace přichází Ježíšovo evangelium – dobrá zpráva. Pokud totiž člověk do svého srdce pozve Boha, pokud lituje toho, co ho od Něj odděluje, a uvěří, že Ježíš má moc jeho srdce očistit, pak v člověku nastává něco docela nového: jeho vnitřní zahrada se znovu stává živým prostorem pro setkávání s Bohem.

*Johannes Hartl, Zkrátka modlitba
- Kurz pro samouky*

„Lepší je jedna dlaň plná klidu než dvě hrsti plné námahy a honby za větrem.“
(Kazatel 4,6)

SVĚDECTVÍ**ZVLÁŠTNÍ KLUK**

„Chtěl bys dělat vedoucího na letním táboře?“ zeptal se farář jednoho univerzitního studenta zapojeného do oratoře. Mladík souhlasil a farář mu věc vyložil: „Jsou to chlapi z druhého stupně. Jsou divocí a hluční, ale jinak je s nimi celkem dobré pořízení. Uvidíš, ta zkušenost se ti bude hodit.“

První věc, kterou mladý vedoucí zjistil, bylo, že pro kluka z druhého stupně základky znamená zábava především dělat si legraci z ostatních. Kreativita a šikovnost, s níž dokázali odhalit u každého jeho slabá místa a pak se do nich s rafinovanou krutostí střeťovat, byla až neuvěřitelná.

Na tom letním táboře byl také chlapec, který prodělal částečné ochrnutí a nyní se z něj namáhavě a pomalu zotavoval. Měl problémy s koordinací rukou a nohou a i mluvení mu dělalo obtíže. Ale snažil se dělat všechno to, co ostatní. Jmenoval se Billy a ostatní se bavili tím, že si z něj utahovali. Neustále se mu posmívali. Když šel přes tábořiště svým nekoordinovaným způsobem, stavěli se za ním do fronty a napodobovali jeho pohyby.

Jednou se zeptal na cestu. „Kde... je ... obchod?“ vykřikl s dojemným úsilím. Ale děti mu odpověděly parodií: „Je ... tam ... dole... Bi-Billy.“ Pak se rozesmáli. Vedoucí byl bez sebe hněvem a na ty kluky křičel. Ale to nepomáhalo. Jeho nevole dosáhla vrcholu jednoho čtvrtěčního rána, kdy přišla řada na Billyho, aby vedl modlitbu. Přemýšlel, co se vzhledem k jeho problémům s řečí asi stane.

Věděl, že si ho chlapi vybrali jen proto, aby se trochu pobavili na jeho účet, takže když Billy s námahou dorazil dopředu, už bylo slyšet, jak se skupinka chlapců pochechtává. Říct sedm slov mu trvalo skoro pět minut.

„Ježíš... mě... miluje...a ... já... miluju ... Ježíše.“ Když skončil, rozhostilo se naprosté ticho.

Vedoucí se pokradmu rozhlédl a viděl, že všichni ti chlapi mají na krajíčku. Po tom krátkém Billyho svědectví se atmosféra na táboře změnila. Byla jako znovuzrozená.

Dnes tenhle vedoucí, už v letech, prozradil: „Když mě některý z těch kluků po tolika letech potká, ptá se mě: „Poznáváte mě? Dostal jsem se k víře na vašem letním táboře.“ My vychovatelé zkoušíme všechno, abychom dostali mladé k Ježíši. Pozvali jsme dokonce hráče a zpěváky. Ale Bůh se rozhodl, že si neposlouží celebritymi. Vtrhnul do duší plných arogance za pomoci napůl ochrnutého chlapce.“

Takový je náš Bůh.

Bruno Ferrero, Požehnání pro duši

TRPĚLIVOST A NADĚJE

Před několika lety jsem prožíval chvíle zcela zdrcujícího psychického a fyzického vyčerpání, kdy dojít na záchod cca 10 metrů byl nadlidský úkol. V tyto těžké dny mi pomáhali všichni okolo. Cítím velkou vděčnost za vše, jakou trpělivost se mnou měli, protože ani pro ně to nebylo jednoduché. A právě ve chvíli, kdy jsem ležel a nešlo vstát, jsem si uvědomil, že v životě máme tu největší naději, kterou je Ježíš sám. A i když možná s trochou odporu jsem Ježíši řekl: „Pane, když jsem zde na zemi, tak to není jen tak a mám zde úkol, který chci vykonat. Teď se sice nemůžu zvednout, ale věřím, že ty dokážeš všechno! Je to na Tobě!“ Stav se několik měsíců nezlepšoval, ale postupem času jsem si začal všimnout, že se začínají dít podivuhodné věci. Do mého života začali vstupovat noví lidé, kteří mě povzbuzovali. Narazil jsem na webinář popisující podobné stavy. Dostal jsem knížku se slovy, ať si ji přečtu. Na YouTube jsem narazil na člověka, který prožil něco podobného a vytvořil kurz na základě své vlastní zkušenosti, jak z toho ven. Některé informace byly těžké na zpracování, ale pravdivé. Jedna z nich byla, že to bude trvat měsíce či roky. Toto bylo nejtěžší přijmout, protože tak velkou příležitost být trpělivý jsem nikdy nedostal a nedovedl si představit.

Bůh učí člověka trpělivosti, že vše přijde v pravý čas a také to, že má vše ve svých rukou. Skrz těžké chvíle obnovuje Bůh v člověku naději. Je jen na nás, zda mu to dovolíme, či se budeme bránit. A i když se stále potýkám se zdravotními omezeními, už vše nevnímám jako životní prohru, ale právě naopak jako oslavu Božího milosrdenství k nám lidem. On dokáže lidi milovat a uzdravovat. Krásně mění srdce člověka v radost, když mu důvěřujeme. Nemusíme se bát. Budme však trpěliví a mějme naději.

Dovol, Ježíši, ať může konat i v tvém životě!

Jindřich Řezníček

Z LITURGIE

5. 7. 2025 Slavnost svatých Cyryla a Metoděje

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo.“

1. čtení: Iz 61,1-3a

2. čtení: 2Kor 4,1-2.5-7

Evangelium: Lk 10,1-9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Prosťte proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!' a bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám Boží království!'“

Ozvěna slova:

K povolání hlásat evangelium nejsou povolání jen kněží, ale každý z nás. Dnešní svět čím dál více potřebuje další a další dělníky, kteří budou pracovat na Pánově žni. Ta je opravdu hojná. Pán Ježíš si vyvolil kněze jako naše vzory, podle kterých se máme učit, jak na Pánově žni pracovat. Kněz je „ničím“ a zároveň „vším“. Proč? Protože je obyčejný člověk se všemi lidskými slabostmi a je „vším“, protože má moc od Krista. Je ustanoven pro duchovní dobro lidí. Bez něho by se umučení a smrt našeho Pána neprojevili v plné síle. Kněz pokračuje v díle zmrtvýchvstalého Pána na zemi. Bez kněze bychom neměli odpuštění hříchů ani Eucharistii, ba ani jiné svátosti a útěchy Boha v životě. Od kolébky až po hrob je kněz blízko svých věřících, vede je, těší, rozděluje milosti a požehnání. Nemáme poukazovat na jejich nedostatky, ale naopak jim pomáhat, podporovat je a spolupracovat a nimi. Vždyť kněz zpřítomňuje Krista.

3. 8. 2025 18. neděle v mezidobí

„Čí bude to, co jsi nashromáždil?“

1. čtení: Kaz 1,2;2,21-23

2. čtení: Kol 3,1-5.9-11

Evangelium: Lk 12,13-21

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: „Mistře, řekni mému bratrovi, aby se rozdělil se mnou o dědictví!“ Odpověděl mu: „Človče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ Potom jim řekl: „Dejte si pozor a chraňte se před každou chamtivostí. Neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má.“ Pověděl jim toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uvažoval tedy sám pro sebe: 'Co mám udělat? Vždyť už nemám, kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,' řekl si, 'strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hodu!' Bůh však mu řekl: 'Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši, a čí bude to, co jsi nashromáždil?' Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.“

Ozvěna slova:

Pán Ježíš zve učedníky k tomu, aby měli svou jistotu v lásce Otcově. A ta otázka, se kterou přichází někdo ze zástupu, je pro něho příležitostí, aby své učedníky upozornil, jakým pokušením je vlastnění majetku a zaměření se na hmotné věci tak, jak to mají lidé tohoto světa. Dva bratry rozděluje to, co by je mělo spojoval. Láska k majetku zničila jejich lásku k Otci a k sobě navzájem. Ježíš se brání tomu, aby rozsuzoval, protože nepřišel proto, aby naše spory nějakým způsobem řešil, ale aby nás osvobodil od toho, co nás rozděluje. Člověk se chce zachránit tím, že bude mít a vlastnit stále víc. A přitom záchrana a pravé bohatství je právě v tom, co rozdává a použije z lásky pro dobro druhých. Muž v podobenství se ptá, co má dělat? Je to dobrá otázka, jenomže se ptá sám sebe a ne Boha. A sám si na ni také odpoví, ale špatně. Chová se jako blázen. Každý, kdo svou budoucnost staví na věcech, na tom, co má, nebo co v tomto světě znamená, je jako blázen. Vlastnění je opak děkování, okrádá člověka o vnitřní svobodu. Zdánlivě mu dává jistotu, že je všechno v pořádku, přitom ho činí závislým na věcech, které nashromáždil. Existuje způsob, jak se stát bohatým před Bohem. Dívat se na to, jak to dělá Bůh, jak to dělal Ježíš a jít jeho cestou. Bůh je nejbohatší a všechno mu patří právě proto, že všechno rozděluje. A dává i sám sebe. A ve skutečnosti máme jen to, co jsme použili k růstu lásky. To přináší život, zatímco každé vlastnění přináší smrt. Jak budeme zacházet s těmi věcmi, které nám Bůh dává k životu, pro život a pro konání lásky, rozhodneme si mezi životem a smrtí.

BLAHOPŘÁNÍ

„Kěž ti dá, po čem tvé srdce touží, kéž se splní každý tvůj záměr! Budeme plesat nad tvým vítězstvím, vztyčíme praporce ve jménu svého Boha. Kěž splní Hospodin všechna tvá přání.“ (Ž 20)

Milí oslavenci, přejeme vám spoustu lásky, zdraví, denně důvod pro zasmání a hojnost Božího požehnání.

Fm

Otče Richarde, neseme Vám kytici lučního kvítí a přejeme hodně zdraví, štěstí a dlouhé žití.

Děkujeme za 30 let Vaší služby Pánu Bohu i nám.

Vyprošujeme hojnost Božích milostí a darů Ducha svatého do dalších let.

Přejí sidonští farníci.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

ČERVENEC

Úmysl papeže: Za formaci v rozlišování.

Modleme se, abychom se učili čím dál hlouběji rozlišovat, jak poznat cesty života a odmítnout vše, co nás odvádí od Krista a evangelia.

Národní úmysl: Za dobrovolníky na letních akcích.

Modleme se, aby všichni, kdo nezištně pomáhají na letních pobytech pro děti a mládež, sami zakoušeli Boží péči.

SRPEN

Úmysl papeže: Za vzájemné soužití.

Modleme se, aby společností, kde se vzájemné soužití zdá velmi náročným, nepodléhaly pokušení konfrontace z důvodů etnických, politických, náboženských nebo ideologických.

Národní úmysl: Za hledající.

Modleme se, aby ti, kdo se táží po Bohu a hledají smysl života, našli odpovědi v Písmu, tradici a společenství církve.

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY... (na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a minulost

Naše republika se dostala do strašné situace a přišla nečekaně ta strašná druhá světová válka. Nejprve mobilizace, všichni s nadšením bránit vlast naruchovali a velké bylo zděšení, když se u nás objevili němečtí vojáci. Všechno obsadili a nařízení stíhalo jedno druhé a nastaly chmurné chvíle, začal lístkový systém. Patřili jsme k okresu Uh. Brod, okr. hejtman Kousal a komisař Dr. Zahrádka nám dávali pokyny, jim jsme důvěřovali. Těžký vzduch byl okolo naší kanceláře, protože my jako pohraniční obec od vytvoření Slovenského státu. Byly u nás tyto složky: Gestapo, jejich velitel, velmi nebezpečný, Adler a jeho pobočník Egrst (Zony), bydleli u Černých a zabrali si na kancelář novostavbu Vojtěcha Dorňáka u Viaduktu, dále Zoolasichstelle, ti měli kancelář vedle kanceláře obecní, byl okolo naší kanceláře jen malá síň a ještě byla další složka Grenzpolizei. Tím administrativní práce velmi přibýlo a vypomáhal i učitelský sbor, protože lístkový systém velmi zatěžoval. Lístky byly na oděv a na přiděl byl textil, boty, pláště na kola a duše a též cigarety na lístky. Přiděly byly však velmi chudé: Přiděly na pláště a duše rozdělával Jindřich Bosák, učitel na zdejší škole. Na práce v zásobování a zásobovací agendy byl

k nám přidělen Ondřej Pevney, člen bývalé pohraniční finanční stráže a dále Alois Král a pak Jaroušek, taktéž z finanční pohraniční stráže československé. K obecní agendě na zapracování byl k nám přidělen poručík z rozpuštěné čsl. armády Josef Staroba a po jeho odchodu na okres, pak asi za rok nám byl přidělen štábní kapitán František Helč. Obecní agenda stoupala den ode dne, zavedeny přísné kontroly obyvatelstva, byly zavedeny pro každého kartotéky, taktéž přísné evidence hospodářské, zvířectva a drůbeže, byly neúměrné dodávky obilí, mléka, vajec a taktéž vysoké dodávky vepřového a hovězího dobytka a na rozpisy těchto kontingentů byly ustanoveny z občanské komise. Domácí porážky vepřů byly povoleny jen těm, kteří měli všechny kontingenty splněny. Bylo zavedeno kruponování vepřů a zavedena dodávka sádla. Z každé domácí porážky vepře jeho první 5 kg a v případě druhé porážky 10 kg. Maso bylo propočteno na lístky, protože v případě provedení domácí porážky neměl dotyčný pro jeho domácnost nárok na lístky a byl veden jako samozásobitel v masě a to stejné se počítalo i u jiných produktů, jako v mouce, vejcích a mléce.

Alois Lysák – Kovářův

ZA RUKU S PANNOU MARIÍ

Nanebevzetí Panny Marie

Čas běží a Maria se blíží ke konci života. Její odchod z tohoto světa byl jiný než u ostatních lidí. Nazýváme ho Nanebevzetí Panny Marie, protože byla s tělem i duší vzata do nebe. V nebi ji přijal Pán Ježíš a korunoval ji za Královnu andělů, Královnu nebe i země. Je velmi šťastná, srdce jí přetéká radostí. I nadále však zůstává naší matkou a není lhostejná k našemu trápení a zármutku. Nad každým z nás pozorně bdí, naslouchá našim modlitbám a předává je Ježíši.

Maria dnes, mariánská zjevení

Od chvíle, kdy je Maria v nebi, dívá se na Boží tvář. To by mohlo úplně stačit k jejímu štěstí. Ježíš ji však svěřil veliké poslání být Matkou všech lidí. Maria ho ve všem poslouchá, a proto nad námi bdí, naslouchá našim modlitbám, a hlavně nás doprovází na cestě do nebe.

Máme tedy tu veliké štěstí, že máme v nebi nežnou a laskavou maminku: nemusíme se stydět s ní mluvit a svěřovat jí své radosti i trápení, protože ona se jako předobrá maminka zajímá o vše, co zrovna prožíváme.

Někdy nám projeví tu milost, že se nám ukáže. Často si za svědky svého zjevení vybrala děti (ve Fatimě, v La Salette, v Lurdách, v Medžugorji ...), poněvadž děti ještě mívají čisté srdce, díky

němuž dokážou uposlechnout nebo změnit zlé návyky, což bývá v dospělosti mnohem těžší.

Ve zjeveních má Maria víceméně tytéž požadavky: „Modlete se, modlete se za hříšníky, modlete se růženec, přinášejte oběti za všechny, kdo nemilují Boha.“ Ti, kdo ji viděli, se shodují na tom, že Maria je nadpozemsky krásná. Je laskavá a usměvavá. Něžně nás miluje. Jaká je to radost být jejím dítětem!

Inès d'Oysonville

FATIMSKÉ ZASVĚCENÍ PANNĚ MARIÍ

Fatimské zasvěcení Panně Marii, které sv. Jan Pavel II. pronesl v roce 1984.

Ó Matko lidu a národů, ty, která znáš všechno lidské utrpení a všechny lidské naděje, ty, která s mateřskou láskou vnímáš všechny boje mezi dobrem a zlem, světlem a tmou, které otřásají současným světem, přijmi naše volání, kterým se silou Ducha Svatého obracíme přímo k tvému srdci: obejmí láskou Matky a Služebnice Páně tento náš lidský svět, který ti svěřujeme a zasvěcujeme, plni starostí o pozemský a věčný úděl lidí a národů. Zvláště pak ti svěřujeme a zasvěcujeme ten lid a ty národy, které tento projev důvěry a zasvěcení nejvíce potřebují.

Pod tvou ochranu se utíkáme, svať Matko Boží! Neodmítej naše prosby, když jsme v těžkých zkouškách!

Moc tohoto zasvěcení přetrvává po všechn čas, zahrnuje všechny lidi a národy, překonává každé zlo, které je duchem temnot schopen podnítit v lidském srdci a v dějinách a které skutečně v našem čase roznítí.

Jak hluboce pocítujeme potřebu zasvěcení celého lidstva a celého světa, našeho současného světa: zasvěcení, které uskutečňujeme ve spojení se samotným Kristem! Vždyť na Kristově díle spásy má mít prostřednictvím církve účast celý svět.

Matko, svěřujeme Ti svět, všechny lidi a národy i samotné zasvěcení světa, vkládajíce ho do tvého mateřského srdce.

Ó, Neposkvrněné Srdce! Pomoz nám vítězit nad hrozbou zla, které se tak snadno zakoření v srdcích dnešních lidí a které již svými nezměrnými účinky doléhá na současný život a zdánlivě uzavírá cesty k budoucnosti.

Ať se v historii světa znovu projeví nekonečná spásná moc Vykoupení, moc milosrdné Lásky! Nechť ona zastaví zlo, změní smýšlení lidí! Ať se v tvém Neposkvrněném Srdci ukáže všem světlo naděje!

SVATÍ

SV. MARTA, SESTRA LAZAROVA (29. 7.)

Martyrologium tuto sestru Lazara a Marie z Betánie dnes připomíná před jejími sourozenci a ukazuje na příkladu její sestry Marie význam přednosti duchovních hodnot pro jejich nepomíjejícínost. Všichni tři byli velkými přáteli Ježíše, který jejich dům navštěvoval. Marta se starala o životní potřeby: chléb, dům, práce, ale držela se i toho, co Ježíš učil. Je nám v evangeliu představena jako energická, praktická žena.

Bydlela s Marií a bratrem Lazarem v Betánii, kde je při svých cestách navštěvoval Ježíš. Marta si v lásce k Ježíši zakládala na pohostinnosti. Projevu se proto v evangeliu přepečlivou starostlivostí o jeho pozemské potřeby. Ježíš se nám zde zase projevuje jako zastánce těch, kterým je vytýkáno, že dávají přednost duchovním hodnotám, a ukazuje správnost takové stupnice, neboť nepomíjející převyšuje pomíjející.

Zatímco Marie seděla u Ježíšových nohou, „Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže! Pán jí odpověděl: Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jedno je třeba. Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde.“ (Lk 10,40-42)

Tato Ježíšova slova chce dnes Marta připomenout i všem těm, kteří si myslí, že pro důležitost své práce nemají čas "posedět" s Ježíšem a naslouchat mu.

Po smrti Lazara šla Marta první Pánu Ježíši vstříc a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ (Jan 11,21-22) A ve 27. verši vyznává: „Já jsem uvěřila, že ty jsi Me-

siáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Její velká víra v Krista spojená s nadějí splývala v lásku a byla záhy velkoryse odměněna. Praktičnost Marty přitom vedla k potřebě upozornit Ježíše, když chtěl odvalit hrobový kámen, že její bratr po čtyřech dnech od smrti již zapáchá. Ježíš jí ale odpověděl: „Neřekl jsem ti, že uvidíš Boží slávu, budeš-li věřit?“ (Jan 11,40)

Marta se osvědčila jako žena víry, a proto Ježíš mohl vykonat zázrak vzkříšení jejího bratra.

Poslední zmínka v evangeliu je o ní ve 12. kapitole Jana, kdy Ježíš pět dní před svou smrtí navštívil Lazarovu rodinu a ona opět obsluhovala. Po Ježíšově nanebevzetí pak podle legendy všichni tři sourozenci odešli z Palestiny do Provensálska, ležícího v jihovýchodní části dnešní Francie. Tam byla Marta údajně pochována a byl jí tam zasvěcen kostel.

Marta nás učí vytvářet harmonii modlitby a práce. M. Liptovská v životopise Marty vyzývá k tomu nebýt při práci robotem, ale mít srdce s Bohem, ruce v práci, hlavu v nebi a nohy na zemi, protože to je to, co člověka činí člověkem na rozdíl od stroje.

Patronka: žen obětujících se v domácnosti, kuchařek, služebných, hostinských, majitelů hotelů, sochařů, malířů a umírajících.

Převzato z internetu

MODLITBA KE SV. ANNĚ

Svatá Anno, ochraň nás od každého nebezpečí a buď při nás v hodině smrti, abychom přišli do nebe a tam s Tebou, přešťastná matko, svatá Anno, chválili Slovo Boží, které se stalo člověkem v lůně tvé přecisté dcery, Panny Marie.

„Jedni celý život hledají poklad na konci duhy. A druzí ho najdou v srdci, jen při pohledu na ní.“ (V. Jechura)

BÁSEŇ UMÍRAJÍCÍ STAŘENKY

Někdy zapomínáme, že staří lidé byli taky mladí, krásní a soběstační. Zapomínáme na to, že i oni se starali o ty mladé. Ať nám tato báseň pomůže neztratit respekt k těm, kteří už nejsou soběstační.

Poslyšte, sestro, když na mě hledíte, řekněte, koho to před sebou vidíte. Ach ano, je to jen ubohá stařena s divnými očima a napůl šílená. Odpověď nedá vám, jídlo jí padá, nevnímá, když po ní něco se žádá, o světě neví, jen přidělavá práci, boty a punčochy napořád ztrácí. Někdy je svéhlová, jindy se umí chovat, už potřebuje však krmit a přebalovat.

Tohleto vidíte? Tohle si myslíte? Sestřičko, vždyť o mně vůbec nic nevíte. Budu vám vyprávět, kým vším jsem bývala, než jsem se bezmocná až sem k vám dostala. Miláčkem rodičů, děvčátkem, tak sotva deset let s bratry a sestrami slád život jako med.

Šestnáctiletou kráskou, plující v oblacích, dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.

Ve dvaceti nevěstou se srdcem bušícím, co skládala svůj slib za bílou kyticí. A když mi bylo pár let po dvaceti, já chtěla šťastný domov pro své děti.

Pak přešla třicítka a pouta lásky dětí, jak rostly, už mohli jsme uzlovat popaměti.

A je mi čtyřicet, synové odchází, jenom můj věrný muž pořád mě provází.

Padesátka přišla, ale s ní další malí, co u mě na klíně si jak ti první hráli. Však začala doba zlá, můj manžel zesnul v Pánu, mám z budoucnosti strach, někdo mi zavřel bránu.

Život jde dál, mé děti mají vrásky a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.

Příroda krutá je, i když byl život krásný, na stará kolena nadělá z nás všech bláznů.

Tělo mi neslouží, s grácií už je ámen, kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom kámen.

Však vprostřed zkázy té mladičká dívka žije a srdce jí, byť horce, tam uvnitř pořád bije.

Vzpomíná na radost, na žal, co rozechvívá, vždyť pořád miluje a nepřestala být živá.

Málo bylo těch let a netáhla se líně, já smířila se s tím, že všechno jednou mine.

Otevřete oči, sestřičko, teď když to všechno víte, neuvidíte seschlou stařenu...

Teď už - MĚ uvidíte!

INSPIRACE K ČETBĚ

AŽ K PROLITÍ KRVE

Autor: Marie Svatošová

O svou vzpomínku na P. MUDr. Ladislava Kubičku se chtěly podělit stovky lidí. Marie Svatošová jejich dopisy zpracovala a poskládala z nich vzpomínkovou knihu. Text je doplněn více než stovkou fotografií, úryvky z dopisů a zápisky těch, kteří se u Ladislava zpovídali a radili se s ním. Podařilo se tak zachytit vrstevnatou a charismatickou osobnost muže z rodu, který je dnes téměř na vymření: z rodu opravdových duchovních průvodců.

„V posledním roce života Ladislav mluvil o své blízkosti se smrtí hodně často. Když jsem toho už měla dost, zeptala jsem se: „Proč mi to pořád děláš? To mě na to chceš připravit, abych pak nevyváděla, nebo co?“ Pro odpověď nešel daleko: „To by mi bylo hodně líto, kdybys pro mě aspoň dva roky nebrečela.“ Uplynul celý rok a já jsem si ty dva povolené dny ještě nepotřebovala vybrat. Přírodním způsobem si to vysvětlit nedovedu. Když mě 11. září 2004 po ránu zastihla telefonická zpráva o vraždě třebenického faráře, nevěřila jsem vlastním uším, a současně jsem ho vedle sebe vnímala živého. Ujišťoval mne: „Nic se neboj, teprve teď to pořádně roztočíme!“ Ladislav mě nazýval svou sekretářkou pro zvláštní úkoly. Dodnes jsem žádnou výpověď nedostala, tak pokračuji. A jestli si ďábel myslí, že se tím mordem Ladislava konečně zbavil, šeredně se mylí. Známe Ladislava dobře. Stejně jako se s láskou jednotlivě věnoval a žehnal každému z nás, bude se věnovat a žehnat - neomezen prostorem a časem -

každému jednotlivému čtenáři, který se mu svěřil do péče.“ autorka.

...já osobně vidím ve stárnutí víc kladu než záporů. Nevydržím sice už půlhodinový valčík, ani závodit na lešení, ale vidím stále víc věcí, za které mohu děkovat a které obohacují můj život. Žasnutí a děkování je krása, která dříve zdaleka tak silná nebyla. S požehnáním Ladislav (str. 160)

... děkuji za zkoušku, kterou Bůh dopustil, a těš se na další úkol, který Ti chystá. Že ho neznáš? To je právě to dobrodružství naší víry! Právě proto, že nevíme, věříme! Je to krásnější život než ten „vědecký a ekonomický“, kdy má člověk všechno naplánované a vypočítané – a ono mu to pak stejně nevyjde.

S požehnáním Ladislav (str. 161)

FATIMSKÁ POBOŽNOST

Dne 13. června v krásný, slunečný, páteční den jsme se společně poklonili, poděkovali a poprosili Pannu Marii Fatimskou při mši svaté, kterou vedl otec Krystian Socha. Promlouval k nám slovy o událostech z 13. června 1917, kdy se třem dětem opět zjevuje Panna Maria a sděluje jim jejich další osud. Hyacintu a Františka si vezme brzy do nebe, ale Lucie musí zůstat na zemi a plnit úkol zde. Dostává od Panny Marie příslib, že ji nikdy neopustí. Její Neposkvrněné srdce bude jejím útočištěm a cestou, která ji povede k Bohu. Panna Maria to sice říká víc jak před 100 lety malé Lucii, ale je to nádherné sdělení i pro nás žijící v dnešní době. Je plné víry, lásky a naděje, abychom neztráceli odvahu a šli rukou v RUC s Pannou Marií po cestě vstříc Pánu Bohu.

Fm

MŠE SV. V SIDONII

Červenec:

- 5. 7. Za rodiče Gajdošíkovy a prarodiče Bartlové
- 12. 7. Za rodiče Masařovy
- 19. 7. Za rodiče Pekařovy
- 26. 7. Za Věru a Miroslava Kostkovy

MŠE SV. V SIDONII

Srpen

- 2. 8. Za rodiče Milchovy
- 9. 8. Za Františka Švacha
- 16. 8. Za Lubomíra Fojtíka
- 23. 8. Za rodiče Nitschneiderovy
- 30. 8. Za rodiče Švarcovy

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

• „Eriku, nechutná ti můj vývar?“
„Alice, to kuře je tak nedovařené, že dobrý veterinář ho ještě postaví na nohy!“

• Hlemýžď leze na strom, trvá mu to tři hodiny. Najednou uklouzne a spadne dolů. Povzdechne si: „Práce chvatná, málo platná.“

• Turista poklepe taxikáře po zádech a chce se ho na něco zeptat. Ten bleskově strhne volant, prudce zabrzdí a udělá na cestě „hodiny“. „Co se děje?“ nechápe turista. „Strašně jsem se vylekal. Ještě včera jsem pracoval v pohřebním ústavu a rozvážel mrtvolky.“

• „Potřeboval bych výstroj na lov!“ říká zámožný muž v krámu pro myslivecké potřeby.

„Samozřejmě...Ve druhém patře najdete oblečení. V prvním jsou zbraně. A když se budete vracet z lovu, na přizemí si můžete koupit zvěřinu,“ pohotově radí prodáváč.

• Farmář se ptá pomocníka: „Označil jsi všechna zvířata?“
„Označil.“
„Bylo s tím hodně práce?“
„S dobytkem ani ne, ale se včelami to šlo pomalu.“

• Manželka prý udělala řidičák?

Jo, jo...

A jak jí to jde?

Když sedla do auta, navigace spustila: Otče náš, jenž jsi na nebesích....

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ČERVENEC 2025

1.	ÚT	18.00	Za + manžela, syna, + z rodiny Valčíkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ST	7.30	
3.	ČT	18.00	Za + Karla a Boženu Janáčovy, + Vincence a Marii Peškovy, celou živou a zemřelou rodinu
4.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti Za + Anežku a Aloise Mišákovy, + rodiče z obou stran, děti Anežku a Bohuslava, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
5.	SO	7.30 9.00 15.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 70 let Pavly, 50 let dcery Markéty, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let pro celou rodinu Za + manžela, + rodiče z obou stran, duše v očistci a přímělu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
6.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii a Josefa Lysákovy, + pravnučku Emičku a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu a duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání Za farníky
7.	PO	7.30	Za živou a + rodinu Bačovu, Dvořákovu, Durčíkovu, Pavelkovu a duše v očistci
8.	ÚT	18.00	Za + Marii Trískovou a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ST	7.30	
10.	ČT	18.00	Za + rodiče Bohumila a Martu Miklasovy, jejich zetě Miloše a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	PÁ	18.00	Za + Aloise Hořáka, dvoje + rodiče, všechny + z rodiny, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
12.	SO	7.30	Za + rodiče Josefa a Marii Hamšíkovy, + prarodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	NE	7.30 9.00 15.00	Za + Františku Janáčovou, + manžela, rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Juřicovy a duše v očistci Za farníky
14.	PO	7.30	
15.	ÚT	18.00	Za + Františka Jelínka, dvoje + rodiče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16.	ST	7.30	
17.	ČT	18.00	Za + Vojtěšku a Petra Masařovy, jejich + rodiče, sourozence z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	PÁ	18.00	Za + Annu Šenkeříkovou a živou rodinu
19.	SO	7.30	
20.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela, + z rodiny Krůželovy, Běhunčíkovy, Novákovy, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloise Vaculíka, jeho + manželku, rodiče, + Rosálii Blinkovou, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
21.	PO	7.30	
22.	ÚT	18.00	Za + Marii a Aloise Fraitovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	ST	7.30	Za + Josefa Měchuru, + rodiče, syna a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ČT	18.00	
25.	Pá	18.00	Za + Stanislava Vančuríka, + rodiče a sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
26.	SO	7.30	Za + rodiče Annu a Františka Ptáčkovy, bratra Rostislava, duše v očistci, s prosbou o pomoc a ochranu Panny Marie pro všechny živé z rodiny
27.	NE	7.30 9.00 15.00	Za + rodiče Josefa a Marii Švachovy, Boží požehnání pro živou rodinu Švachovu, Lopes, Hradilovu, Markovu a Zvoničkovu Za farníky Za živé a + Anny z farnosti
28.	PO	7.30	
29.	ÚT	18.00	Za + rodiče Krajíčkovy, jejich + syna, zetě, prarodiče z obou stran, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	ST	7.30	Za + rodinu Novákovu, Jaškovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	ČT	18.00	Za + dceru Ivanku, + rodiče Kostkovy, jejich sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC SRPEN 2025

1.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti
2.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
3.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Lysáčka, + syna Václava, vnučku Terezku, dvoje + rodiče, jejich + děti, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
4.	PO	7.30	Za + rodiče Marii a Jaroslava Bačovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	ÚT	18.00	
6.	ST	7.30	
7.	ČT	18.00	Za + Karla a Františku Novákovy, 2 + syny a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	PÁ	18.00	Za + Anežku a Petra Kománkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
9.	SO	7.30	Za + rodiče Jelínkovy, jejich + děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Štěpánku a Vojtěcha Holčákovy, + Miloslava Hermana a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let Jaroslavy, za + Boženu a Jaroslava Miklasovy, + syny a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za farníky
11.	PO	7.30	
12.	ÚT	18.00	Na poděkování za dožití 60 let a dar zdraví pro živou rodinu
13.	ST	16.00	
14.	ČT	18.00	Za + Františka Kostku, jeho + rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	PÁ	7.30 18.00	Za farníky Za + z rodiny Kolínkovy, Fojtíkovy, Tomečkovy, Novákovy, duše v očistci, dar víry, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16.	SO	7.30	Za + rodiče Butorovy, 2 + děti, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Fojtíkovy, jejich + děti, snachy, zetě, vnuky a duše v očistci Za + rodiče Stuchlíkovy, syny Jana a Františka, snachu Martu, vnuky Petra a Jaroslava, všechny + z rodiny Stuchlíkovy a duše v očistci Za farníky
18.	PO	7.30	Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
19.	ÚT	18.00	Za + rodiče Myšákovy, + děti, + Annu Vrátníkovou a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ST	7.30	
21.	ČT	18.00	Za + rodiče Kročilovy, Divošovy a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	PÁ	18.00	Za + Josefa Beňo, + rodiče Františku a Cyrila Beňovy, + z celé rodiny a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	SO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za všechny přijaté milosti pro rodinu Rajovu, s prosbou o Boží požehnání a dar zdraví pro oslavence
24.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Marii a Jána Kebísky ze sv. Štěpána a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Pavla Flořeše, jeho + maminku, + rodiče Andráskovy a duše v očistci Za farníky
25.	PO	7.30	Za + rodiče Aloise a Věru Naňákovy, Boží požehnání, ochranu Panny Marie a dar víry pro celou rodinu
26.	ÚT	18.00	Za + rodiče Ludmilu a Františka Surovcovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	ST	7.30	Za + Marii Strnadovou, + manžela Františka, syna Ivana, duše v očistci a živou rodinu
28.	ČT	18.00	Za + Rostislava Řeháka, + Františka Jurču, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Řehákovu, Jurčovu a Dobíškovu
29.	PÁ	18.00	Za + Marii Janáčkovou, + rodiče Miklasovy, + rodiče Janáčkovy, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	SO	7.30	Za + rodiče Annu a Františka Ptáčkovy, + syna Rostislava a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela (2.výročí) a Boží požehnání pro živou rodinu Za děti, mládež, učitele a celý školní a katechetický rok Za farníky

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio